

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00015/2011-01

Дана: 12.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **М.К. из Кикинде**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 12.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **М.К. из Кикинде** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

М.К. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Кикинди, истовремено је вршила и дужност председника суда, а пријаву за избор подноси за Основни у Кикинди.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију суда за који је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да њени резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума јер је у посматраном периоду имала у 2006.години 7,69% укинутих одлука, као и испуњеност оријентационе норме од 174,13%, у 2007.години 12,5% и испуњеност оријентационе норме од 174,57%, а 2008.године 26,32% укинутих одлука а испуњеност оријентационе норме од 192,88%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 27.06.1979.године, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме требало је да буде изабрана на судијску дужност. Дато образложење сматра паушалним, као и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Први састав Високог савета судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 20.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Кикинди, извештаја Основног суда у Кикинди број III Су 19-5/2011 од 16.12.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У припреми пред разговор са Комисијом Високог савета судства, подносилац приговора је у поднеску од 13.12.2011.године у првом реду доставила статистичке извештаје о раду као доказе које поседује, истакла да је на судијској дужности од 1979.године, а указује да је одлуком првог састава Високог савета судства у њеном случају повређена одредба члана 13 Одлуке о критеријумима и ерилама за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а поготово претпоставка да испуњава критеријуме за избор, пошто је на судијску дужност бирана по ранијим прописима, потом да је одлука заснована само на основу резултата рада у 2006.години, као и да нису прибављени подаци о њеном раду нити од суда у којем је радила нити непосредно вишег суда.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора у првом реду је истакла да јој Високи савет судства није доставио образложену одлуку и сходно томе да јој нису познати разлози због којих није изабрана, а судијску функцију је обављала од 1979.године, а при том Закон о судијама гарантује јој претпоставку да као судија изабрана по ранијим прописима испуњава све критеријуме. Указује и сходно наводима у поднеску, да је приликом одлучивања о њеној пријави први састав Високог савета судства

користио само њене резултате рада у 2006.години, док извештаја за 2007. и 2008.годину у њеном досијеу није ни било. Наводи да је била председник Општинског суда у Кикинди почев од 1998.године, да у суду никада није био попуњен број судија по систематизацији, а да је и она у периоду до 2006.године примала редован прилив предмета у парничној материји, уз то да је радила и као земљишнокњижни судија и да је радила и послове председника суда. У раду је увек узимала старе предмете, како би растеретила друге судије, посебно предмете који су били укидани као стари предмети, што је и допринело да је суд у раду имао мали број нерешених старих предмета. Сам суд је међу свим општинским судовима према оствареним резултатима био увек у врху. Приложила је као доказ и одлуке из старих предмета у којима је поступала.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности била судија Општинског суда у Кикинди, вршила је и дужност председника суда, те према извештајима о раду остварила следеће резултате:

2006.године

ИК предмета у раду 123 од тога пренетих старих 1, решено 102 предмета од тога 1 стари, остао нерешен 1 стари предмет, 7 одлука разматраних по жалби од којих 5 потврђених или 71,43% и 2 укинута или 28,57%.

Пом предмета у раду 16 сви решени.

О предмета у раду 916, од којих пренетих старих 16, решено 833 од којих 4 стара, остало нерешено 12 старих предмета, 5 одлука разматраних по жалби од којих 1 потврђена или 20% и 4 укинута или 80%.

1Р предмета у раду 56 од којих пренетих старих 4 предмета, решено 45 предмета од којих 4 стара, 7 одлука разматраних по жалби од којих 3 преиначене или 42,90% и 4 укинута или 57,10%.

Р(остало) предмета у раду 547 решено 532, 1 одлука израђена у року од 30 до 60 дана.

Дн предмета у раду 1352, решено 1346 предмета, 6 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, 2 одлуке у року преко 60 дана, 5 одлука разматраних по жалби од којих 5 потврђених или 83,30% и 1 укинута или 16,70%.

Испуњеност норме 174,13%.

2007.године

ИК предмета у раду 177 од тога пренетих старих 1, решено 150 предмета, остао нерешен 1 стари предмет, 6 одлука разматраних по жалби од којих 5 потврђених или 83,30% и 1 преиначена или 16,70%.

Пл предмета у раду 17 сви решени.

Пом предмета у раду 7 сви решени.

О предмета у раду 846, од којих пренетих старих 12, решено 793 од којих 5 старих, остало нерешено 7 старих предмета, 1 одлука израђена у року од 30 до 60 дана, 7 одлука у року преко 60 дана, 3 одлука разматране по жалби све потврђене.

1Р предмета у раду 54 од којих пренетих старих 1 предмета, решено 43 предмета од којих 1 стари, 5 одлука разматраних по жалби од којих 4 потврђене или 80% и 1 укинута или 20%.

Р(остало) предмета у раду 657 решено 648.

Дн предмета у раду 1397, решено 1390 предмета, 12 одлука разматраних по жалби од којих 9 потврђених или 75%, 2 преиначене или 16,70% и 1 укинута или 8,30%.

Испуњеност норме 174,57%.

2008.године

ИК предмета у раду 225 од тога пренетих старих 1, решено 188 предмета, од тога 1 стари предмет, 5 одлука разматраних по жалби од којих 4 потврђене или 80% и 1 укинута или 20%.

Пл предмета у раду 18 сви решени.

Пом предмета у раду 10 решено 9.

О предмета у раду 848, од којих пренетих старих 12, решено 813 од којих 4 стара, остало нерешено 8 старих предмета, 15 одлука израђена у року од 30 до 60 дана, 2 одлуке у року преко 60 дана, 4 одлука разматране по жалби од којих 3 потврђене или 75% и 1 преиначена или 25%.

1Р предмета у раду 49, решено 36, 1 одлука израђена у року од 30 до 60 дана, 4 одлуке разматране по жалби од којих 3 потврђене или 75% и 1 укинута или 25%.

Р(остало) предмета у раду 707 решено 702, 2 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана.

Дн предмета у раду 1603, решено 1599 предмета, 3 одлуке разматране по жалби све потврђене

Испуњеност норме 192,88%.

Просек суда за израду одлука од 30 до 60 дана био је у 2006.години 15 одлука, проносилац приговора је имала 7 одлука, у 2007.години 6,18 одлука, подносилац приговора 1 одлуку и у 2008.години 7,08 одлука, односилац

приговора 18, а просек одлука израђених након рока преко 60 дана у 2006.години 1,83 одлука, подносилац приговора 2 одлуке, у 2007.години 1,27 одлука, подносилац приговора 7 одлука и 2008.године 2,5 одлука, подносилац приговора 2 одлуке.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе на испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је само у 2006.години у материји ИК имала 28,57%укинутих одлука, а Мерилима за оцену успешности у кривичној материји је прописан максимум укинутих одлука у кривичној материји од 15%, потом у материји О имала је 80% укинутих одлука, а у материји 1Р

57,10% укинутих одлука док је Мерилима за оцену успешности прописан максимум укинутих одлука у грађанској материји у општинском суду од 25%. У материји О и 1Р просек суда у материји је био по 62,50% укинутих одлука, али при том у укупном проценту укинутих одлука 80% укинутих одлука чиниле су одлуке подносиоца приговора. Дакле у 2006.години нити у једној од материја у којима је поступала није показала задовољавајући ниво стручности, шта више имала је изузетно висок проценат укинутих одлука, па и према Правилима за преиспитивање одлука првог састава Високог савета судства, али и према Мерилима за оцену успешности у погледу квалитета одлука подносилац приговора је судијску дужност вршила неуспешно, односно није испунила критеријум стручности. У 2007. и 2008.години имала је задовољавајући квалитет одлука.

Основано је изражена сумња и у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у ванпраничним предметима у којима је поступала, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 Одлуке о критеријумима и мерилима. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе.

Подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законом прописаног рока, па и рока од 30 дана на колико се према члану 16 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности може продужити рок за израду одлука. У складу са чланом 6 Правила подносилац приговора је и поред великог броја одлука израђених ван рока, била и ван просека суда, дакле у 2006.године незнатно изнад просека суда у одлукама израђеним у року преко 60 дана, у 2007.години далеко изнад просека суда, а при том 50%

свих одлука израђених у суду преко рока од 60 дана биле су одлуке подносиоца приговора, док у 2008.години у одлукама израђеним у року преко 60 дана незнатно испод просека, али у одлукама израђеним у року од 30 до 60 дана далеко изнад просека суда, а чине их 20% свих одлука израђених ван тог рока у суду. Дакле, подносилац приговора иако је у свим посматраним годинама имао остварење оријентационе норме, имао је груба одступања у погледу одлука израђених ван рока. При том, Високи савет судства је имао у виду да је сходно одредби члана 16 Мерила, благовременост израда одлука мерило за оцену савесности вршења судијске дужности. Из изнетих чињеница те цитиране одредбе се констатује да је подносилац приговора судијску дужност вршила и несавесно, а довела у сумњу добро познавање процесног и материјалног права. Уз то оваквом изградом одлука је угрожавала странкама и право на суђење у разумном року. Високи савет судства је имао при том у виду и чињеницу да је подносилац приговора вршила и дужност председника суда, да је у великом проценту учествовала у изради одлука ван рока у целом суду, а да као председник суда је прва судијску дужност морала вршити савесно, односно својим примером давала је право и осталим судијама да се несавесно понашају у вршењу судијске дужности по питању благовремене израда одлука.

Сходно свему изнетом, Високи савет судства је размотрио укупне резултате рада подносиоца приговора и испуњеност критеријума, па чињеницом да у 2006.години није имала задовољавајући квалитет одлука, ни према Мерилима за оцену успешности нити по Правилима за преиспитивање одлука првог састава Високог савета судства, а да је у свим годинама имала груба негативна одступања у погледу времена израда одлука, па и поред испуњености оријентационе норме, Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава критеријуме стручности и оспособљености.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.